

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 270.

Anden Session.

96de Møde.

Tirsdagen den 11te Marts.

(Fortsat.)

Treschow (fortsat): Det maa altsaa ikke misforstaaes, naar jeg har beraabt mig paa, at de private Assurandører og Assurancesforeninger kunde billiget paalægges at betale en Stempelafgift, som det vilde være ubilligt at paalægge Compagniet, fordi Compagniet har ganske andre Byrder at bære end dem, som disse have, og fordi det er af Vigtighed for Staten, at der eksisterer et solid Assurandøercompagnie, om hvilket man kan have den rimelige Formodning, at det vil bestaae, medens private Assurancesforeninger forsvinde, efter som det ikke er fordeelagtigt at vedblive. Jeg skal herfor anføre som Exempel, hvad der finder Sted med de private Kjøbenhavnsske Assurandører, der have ofte skiftet og virket under ganske forskjellige Former. Endvidere skal jeg tillade mig at paaberaabe mig, hvorledes det kunde være vigtigt for Staten at soutenere et saadant Compagnie, som det bestaaende, at Concurrencen er af den Bestaaenhed i Udlandet, isærdeleshed med Hensyn til Hamborg, at Præmierne der undertiden nedsettes i den Grad, at det næsten gjør en Concurrence umulig, og at man ogsaa ikke sjeldent har Exempler paa, at de Hamborgske Søassurandøercompagnier gaae fallit, blive insolvente, hvilket er et Beviis paa, at Concurrencen er meget stor, og at der i Forhold til Risikoen finder lave Præmier Sted. Jeg skal med Hensyn til Compagniet endvidere paaberaabe mig, at i flere Aar har Compagniet ikke været istand til at give noget Udbytte af sin Fortjeneste; men det har alene seet sig istand til at give Udbytte ved Renten af den Capital, som i en gunstigere Tid er

oplagt, men med Hensyn til hvilken Capital, det dog maa bemærkes, at den ogsaa tjener til Fond, tjener til Sikkerhed for den, der assurerer hos Compagniet, og at den altsaa er udsat for at forsvinde, hvilket jo var Tilfældet, som jeg nævnte, i 1807, da den hele Capital, den hele Grundfond forsvandt, og Compagniets Interessenter, for at conservere denne Indretning, ikke alene gjorde Tilskud til en ny Forening, men ogsaa viste den Billighed at gjøre Sammenkud for at erstatte over det, som Fondet var tilstrækkeligt til at udrede, for paa denne Maade at soulagere dem, der havde betalt ved det sændtlige Overfald i 1807. At et Compagnie, der paa denne Maade har virket, kunde fortjene Understøttelse, troer jeg, at man ogsaa i disse Tider, hvor man mindre gunstigt bedømmer de tidligere Forhold, vil indrømme. Jeg har ikke paaberaabt mig dette, fordi jeg ikke skulde ville unde de private Assurandører og private Assurancesforeninger de Begunstigelser, som jeg ogsaa finder der kan være rimelig Grund til at forunde dem, men jeg har blot villet godtgjøre, at, om der endogsaa blev paalagt disse private Assurandører og disse private Assurancesforeninger en billig Stempeltart, saa vilde man dog ingenlunde derved gaae dem for nær, naar man lod Compagniet beholde den Ret, af hvilken det for Tiden er i Besiddelse. Naar derfor den ærede Viceformand har ytret, at man ved at fastsætte en saadan Tært for det stemplede Papir, der var lige baade for de private Assurandører og for Compagniet, vilde vise det tilbørlige Billighedshensyn imod Compagniet, saa vilde han tillade mig derved at erindre, at, dersom man indførte det Modsatte, saa vilde man vise en Ubillighed imod Compagniet, og jeg kan altsaa ikke forsaavidt lade den Ytring være